

reparationsarbejderne med, og man saa vil sammenholde dette med, hvad de mindre Landeveie koste i forskjellige Aamter, og det i Aamter, hvor navnlig de mindre Landeveie holdes i en ganske fortrinlig Stand, saa troer jeg, at jeg med Frihed tør henvende mig til den høitagtede Minister med Anmodning om, at han vil tage under Overveielse, om der ikke, efterhaanden som Jernbanenettet skrider frem, kan være Anledning til at bevirke en Forandring i den kostbare Administration og de betydelige Udgifter, som herved foranlediges for Staten. Jeg skal for at begrunde den Forskjel, jeg har paastaet der er, blot tillade mig at oplyse, at vil man nøiagtigt udfinde, hvad alle Udgifterne ere ved Hovedlandeveiene, maa man ikke alene medregne de almindelige Vedligeholdelsesudgifter og Hovedreparationer, men ogsaa, den ikke ubetydelige Sum af 40,000 Rb., som gaar med til Administration osv., og det gjør, at Udgiften stiger til omtrent 2100 Rb. pr. Meil. Jeg vil i Modsætning hertil nævne det Amt, jeg repræsenterer, nemlig Svendborg; der have Udgifterne til de mindre Landeveie i de sidste fem Aar gennemsnitlig været cirka 1100 Rb. pr. Meil, uagtet der i disse Aar hvert Aar har været foretaget meget betydelige nye Landeveiarbejder foruden Anlæggelsen af en ny Færgebro. Naar disse Udgifter ophøre, hvad der omtrent i denne Tid vil skee, da Arbeidet noget nær er fuldeendt, vil det Beløb, der medgaaer til den aarlige Vedligeholdelse, blive betydelig mindre. Vi have et andet Amt, hvormed jeg tidligere har haft Leilighed til at gjøre mig specielt bekendt, nemlig Holbek Amt. Der har, efter et Gjennemsnit af de sidste fem Aar, den aarlige Udgift til de mindre Landeveie kun beløbet sig til 750 Rb. pr. Meil. Der er altsaa en meget betydelig Forskjel paa, hvad Hovedlandeveiene og de mindre Landeveie aarlig koste. Vi have mindre Landeveie, der ere stærkere befærdede end Hovedlandeveiene. Jeg høer saaledes ved en mindre Landevei, og der har jeg havt Leilighed til at erfare, at naar der hører een Vogn paa Hovedlandeveien, hører der tre paa den mindre Landevei. Det er imidlertid, som sagt, kun en Henstilling, jeg tillader mig til den høitagtede Minister, og jeg føler mig overbevist om, at han vil tage den under Overveielse og i sin Tid

bringe Sagen for Rigsdagen. Der er et andet Punkt ligeledes med Hensyn til Bestyrelsen af Hovedlandeveiene, som jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa. Der er nemlig ved disse Landeveie ansat 28 Opsynsmænd; naar jeg tager Rjøbstadgaderne med, udgjør Vektlængden ialt omtrent 182 Meil, hvilket altsaa bliver cirka 6½ Meil til hver Opsynsmand. Sammenlignet med de mindre Landeveie, hvor der i nogle af Aamterne kun er ansat to Assistenten, der hver have en Strækning af 16 Meil, vil man see, at der allerede her er en ikke saa liden Forskjel paa disse forskellige Mænds Arbeide, og de maae dog udrette det omtrent eens; jeg kan derfor ikke aldeles billige, at der i det Forslag, der er fremsat, ifølge Motiverne S. 177—178 forlanges særskilt Betaling og Løn til to nye Opsynsmænd, alene fordi der skal bygges to Broer paa Hovedlandeveiene. Naar der allerede er et saa stort Antal Opsynsmænd som det, jeg har anført, foruden en stor Mængde Veimænd, troer jeg ikke, at det er nødvendigt, at der ansættes særskilte Opsynsmænd for disse to Brobygningsarbejder, til hvilke Udgifterne i det Hele ere anslaaede til omtrent 25,000 Rb.

Der er i Finantslovsforslaget paa Indtægtsfiden opført en Udgiftspost vedkommende en Eiendom, som jeg beklager, at Staten har maattet overtage. Der har i de to foregaaende Finantsaar bestandig været bevilget en Underbalance til Hovedgaarden Sødal. Naar jeg seer hen til, hvad denne Eiendom er værd, og til hvad den indbringer, kan jeg, som sagt, kun beklage, at Staten har været nødt til at overtage den, og at man ikke, dengang der var Spørgsmaal om at sælge den, hellere tog det første Tab end udsatte sig for dem, der senere ere ogsaa søgte; thi vi kunne nu ikke blive frie for at styde til, saaledes som Gaarden er. Jeg har selv seet den, jeg har været paa den og kender den saaledes personlig, og den vil efter min Overbeviisning vedblive Aar for Aar at fordrø Udgifter. Dens Bygninger ere i en yderst slet Tilstand, og hvad Indtægterne angaaer, da er den Tiendeindtægt, som den giver, iaar medgaaet til Kirkenes Reparation. I nærværende Finantslov er Underbalancen opført med 2,625 Rbl.; men jeg troer, at naar man ret og rigtig skal beregne Underbalancen, maa man lægge